

[Ulrich.]

Korn, som vi er imod, hvorfor vi i vort Lovforslag netop har præciseret dette, at Betingelsen for, at Kornloven skal kunne faa en virkelig Værdi for vort Landbrug, maa være, at principielt er Kornindførsel forbudt, medmindre man giver en Valutaattest til Indførsel, efter at man har skønnet over, hvad Forbruget herhjemme maa kræve.

Hvad § 3 angaar, vil jeg gerne pege paa en afgørende Ændring i Ministerens Opfattelse, idet Majsprisen er sat op fra 11 Kr. 50 Øre til 12 Kr. 50 Øre. Herigennem erkender Ministeren, at den Kornlov, vi har, er praktiseret paa en saadan Maade, at Landbrugerne ikke har faaet den Værdi, som man med Rette havde forventet, da Loven blev givet. Nu søger Ministeren at raade Bod paa dette Forhold ved at sætte Majsprisen op, saa den kun ligger 50 Øre fra Bygprisen, og derigennem mener han saa, at Prisen paa Byg herhjemme skal blive forhøjet. Jeg vil gerne om dette sige, at det er ogsaa i allerhøjeste Grad paakrævet, thi det er jo ganske meningsløst, at man i August Maaned foregøgler Landmændene, at man giver en Lov, ifølge hvilken man sikrer dem en Pris paa Byg af 13 Kr., og saa viser det sig, at Landmændene, som har haft en meget stor Høst af Byg i Aar, i Virkeligheden ikke kan sælge denne Vare. Og hvorfor? Fordi Ministeriet har tilladt Indførsel af saadanne Mængder af Majs og andet Foderkorn fra Udlandet, at Bygprisen herhjemme er blevet trykket og Byg i Virkeligheden har været usælgelig. Jeg hilser med Tilfredshed, at Ministeren her er kommet til Sandheds Erkendelse og har forstaaet, at man ikke paa den Maade kan stikke Folk Blaar i Øjnene.

Ligeledes hilser jeg med Tilfredshed Bestemmelsen i § 3, Stk. 2, om, at Afgiften for haard Hvede skal forhøjes, saaledes at den mindst er 3 Kr. højere end Afgiften for blød Hvede. Om denne Bestemmelse er bedre eller daarligere end den Bestemmelse om Formalingstvang, som vi havde indsat i det af os forelagte Forslag, er ikke nemt at afgøre lige i Øjeblikket. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Indmalingstvangen var bedre, men det er muligt, at den her foreslaaede Bestemmelse vil virke paa en saadan Maade, at den fuldt ud kan erstatte Indmalingstvangen — det vil man jo sikkert kunne drøfte nærmere under Udvalgsbehandlingen.

Hvad angaar de i § 3 nævnte Priser paa Kornvarer, maa jeg hævde, at de er for lave. Det er ikke de Produktionspriser, som Landmændene efter min Mening har Krav paa

at faa. Naar man ser, hvad de os omgivende Lande byder deres Landmænd, de betydeligt større Priser, Landmændene i Tyskland, Sverige o. s. v. faar for deres Korn, maa vi have Lov til fra vor Side at hævde, at disse Priser er for smaa og bør hæves op til det af os krævede, nemlig 15 Kr. pr. Tønde. Jeg personlig mener, at 15 Kr. er for lidt — i Virkeligheden maa man ønske en Pris, der ligger betydeligt højere —, men vi har altsaa kun stillet Forslag om en Pris af 15 Kr. Fra anden Side gøres det gældende, at saadanne Priser vil virke skadeligt i mange forskellige Retninger — jeg hørte jo, at det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, mente dette, og den højtærede Landbrugsminister gav i Diskussionen med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Udtryk for noget lignende —, men jeg maa hævde, at en Forhøjelse af Sædpriserne herhjemme i allerhøjeste Grad vil indbyde Landmændene til at producere deres egne Foderstoffer, hvorigennem det, som man fra Ministeriets Side tager det allerstørste Hensyn til, nemlig Valutaen, vil blive afløst, saaledes at den Valuta, som Landmændene bringer hjem, kan være til Anvendelse paa andre Felter. Jeg nærer ikke den allerfjerneste Tvivl om, at vi fra vort Partis Side absolut ser rettest paa dette Punkt, og jeg haaber, at den Udvikling, hvori den højtærede Landbrugsminister befinder sig, maa fortsættes derhen, at han, inden vi næste Gang skal beskæftige os med en Kornordning herhjemme, maa være kommet et betydeligt Skridt fremad paa Vejen.

Angaaende Stykke 5 i § 3, hvori der staar: „For saa vidt de nævnte Kornsorter indføres knust, gruttet, maltet, formalet eller valset til Gryn, jfr. Stk. 2, fastsætter Ministeren for Landbrug og Fiskeri paa samme Maade de tilsvarende Afgifter“ — vil jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om de Rygter, der verserer om, at den højtærede Minister har tænkt paa at gøre disse Bestemmelser gældende med tilbagevirkende Kraft, er rigtige. Jeg har ladet mig fortælle, at Ministeren har udsendt en Skrivelse, hvorefter de forhøjede Afgifter for Mel og Gryn, hidrørende fra haard Hvede, skal betales fra den 24. Februar d. A. Dette kan dog ikke være muligt. Ministeren kan dog ikke den 22. udsende en Skrivelse om, at en saadan Bestemmelse skal træde i Kraft den 24., altsaa inden denne Bestemmelse overhovedet kan blive publiceret for de Masser af handlende, som den berører. Den højtærede Minister maa dog i alt Fald have det vedtaget først